

θεριστήριον, τό, θεριστικόν ἔργον, δρέπανον, Ἐβδ. (Α', Βασίλ. Π' 20, διάφ. γραφ. θεριστρον), Μοτ. Τύρ. 30. 6.

θεριστής, οὐ, ὁ, ὡς καὶ νῦν, ὁ θερίζων, Ξεν. Περ. 6. 10, Δημ. 242. 23, Ἄριστ. π. τὰ Ζ' Ἰστ. 6. 37, 2.—θερισταί, οἱ, ασιτυρι- κόν τι ἔργον τοῦ Εὐρύκ.

θεριστικός, ἢ, ὄν, ὁ ἀνήκων εἰς τὸ θερίζειν, σπάθη Βυζ. Ὑμνος Σουῖδ. ἐν Λ. Αἰτυρώσης. ὡς οὐσ., θεριστικόν, τό, ἡ καρπολογία, ἰσοδία, Σπράβ. 381.

θεριστός, ἢ, ὄν, ὃν δύναται εἰς τὴν θερίσθαι. II. τὸ θερι- στῶν, εἶδος βλαστάου, Δισχλ. 1. 18.

θεριστός ἢ θεριστός, ὁ, (θερίζω) ὁ θεριστής ἢ ὁ κερὸς τοῦ θερισμοῦ, Νικητ. Βίωμα. (Σπρὸν) 40, θεριστός ἢ θεριστός Σχολ. Τζέζ. εἰς Ἦσ. Ἔργα καὶ Πη. 571 πρὸς ἄκρητος.

θεριστήρια, ἢ, θηλ. τοῦ θεριστήρ, Ἄριστ. Ὁρ. Ἀποπ. 618.

θεριστήριον, τό, ἐλατῶν θερίων ἔδωκα, ἀντίστον τῷ χειματ- στρον, οἰμοὶ δεξιότα, ἔλιγα μὲν τὸ θεριστήριον γῆν ἔσχη- σται Ἠσώκρ. 15. 69, Ἄριστ. ἰ. 27. πρὸς Müller Archäol. Kunst § 394. 1.

θεριστρον, τό, = τῶ προηγ., Ἄλ. λαῖος 4, Ἄ. θ. Π. 6. 254, Ἐβδ. (Γίν. ΚΔ', 65, ΛΗ', 14), Φύλων 1. 666

θερι-τροπος, ὄν, ὁ τρεπόμενος κατὰ τὸ θέρος, Θεριστροποι τροπαί, αἱ θεριαί τροπαί τοῦ ἔλιον, Τζέζ. εἰς Ἦσ. Ἔργα καὶ Πη. 595.

θεριμα, τό, = Θέρμη, Θεαστ. 178C, Μένανδ. ἐν Ἐρωτηγῶ 7, πρὸς Ἄριστ. Ὁρ. Ἀποπ. 66α.

θεριμάω, = τῶ ἔπομ., Νικητ. Ἄλειπ. 60, Ἐπιχ. αὐτ. μέσ. ἀορ. Ὁεμιάσσα: ο.

θεριμάω (πρὸς), θεριμάω: ἀορ. ἐθήρμηνα Ὁμ., κλ., μετα- γει. ἐθήρμηνα Ἄριστ. π. Ζ' Ἰν. 1. 21, 11: παθ. πρkm. τεθήρ- μασαι (δια-) Ἰπκ. Π. 64. 1. περί τοῦ ἀορ. ὅ ἴδε θέρμω: (θερι- μός). Θερμάω, ζεσταίνω, εἰς ὃ κ θεριά λουτρά ἐυπλό- κικας Ἰκαμίδη θεριμήνη Π. 5. 7 ἤλιος θεριμάνων χθόνα Εὐρ. Βίχη. 679, πρὸς Αἰσχλ. Πίερα. 505: τὸ γαλιόν θερι- μάνει Εὐπολις ἐν Ἀθήμοις 22.—Παθ., τὸν μοχλὸν ὑπὸ σπο- δοῦ ἤλσασα πολλῆς, εἰως θεριμάνοιτο Ὁδ. Γ. 375: τὸ θεριμάν- ων ψύχεται ὑπὸ τοῦ θεριμάνοιμένου Ἄριστ. π. Ζ' Ἰν. 4. 3. 18, πρὸς Μετὰ τὰ Φυσ. 4. 15. 6:—αἰσθ.: ομοι. θεριμάνω, τι εὐν ἐκ ἐκείνου ἀποδέχεται δύναμι, τὸ δρᾶν, ἀκούειν, ἐσφαρί- νεσθαι, ψύχεσθαι, θεριμάνεσθαι: Πλάτ. Θεαστ. 186D: ἔχω ἢ αἰσθίλομαι θεριμάν, Ἰπκ. Ἐπιόχη. τὸ Δ', 988.

2) μεταγ- μάα δὲ τὸ θεριμάνει φιλόδοξον νόον Πλάτ. Ο. 10 (11). 105: ἔως ἐθήρμην' αὐτὸν φλέξ' οἴστυ Εὐρ. Ἄνκ. 758, πρὸς Κύνκλ. 423: σπλάγγνα θεριμ. κότῳ Ἄριστ. φ. Βατρ. 844: τὸ ἐν Αἰσχλ. Χο. 1004 ὕπνοτον χερῶν: πολλὰ θεριμάνοι φρενί (φρένα Luhecki) Ἐρπασω ἐρμηνεύει: πολλὰ πράσασα θεριμάνοι.—Παθ., θεριμάνεσθαι ἐλπίσι Σοφ. Δγ. 478: γὰρ θεριμάνομεσθα καρ- εἶαν Εὐρ. Ἠδ. 402: θ. φησι τοὺς διαλεγόμενους Πλάτ. Φαῖδ. 63D, κτλ.

θεριμάνεις, εως, ἢ, τὸ θεριμάνειν, Ἰπκ. 424. 34, Ἄριστοτέλ. Μετατ. 10. 11. 2.

θεριμαντός, α, ὄν, ὃν πρέπει νὰ θεριμάνῃ ἢ ἐτάψῃ τις, Ἰπκ. π. Ἄρπ. 789.

θεριμαντήρ, ἦρος, ὁ, λέβης: πρὸς θέρμασιν ὕδατος, Πολυδ. Γ' 89, Γ' 66.

θεριμαντήριος, α, ὄν, προξενῶν θεριμάνωτα, φάρμακα Ἰπκ. 416. 5. II. γαλιόν θεριμαντήριον = θεριμαντήρ, Σουλ. Ἐπιγρ. 161, 2139 οὕτω, θεριμαντήριον μόνον, Γαλην.

θεριμαντικός, ἢ, ὄν, δύναμενος νὰ θεριμάνῃ, παραγωγὸς θεριμ- άνωτος, θεριμ. τὸ πῦρ Ἄριστ. ἐν Ἀδῆλ. 13, 11: τὸ θεριμαντὶν πρὸς τὸ θεριμαντικόν ὁ αὐτ. Μετατ. 4. 15, 6:—μετὰ γεν., τὸ τῆς ψυχῆς ὁ οἶνος Πλάτ. Τιμ. 60A.

θεριμαντός, ἢ, ὄν, ἐπιδεικνύων θεριμάνωτος, Ἄριστ. Φυσ. 5. 1, 2 πρὸς θεριμαντικός.

θεριμαῖα, ἢ, θεριμάνω, ζέστη, Ἰπκ. Ἀρ. 1255, Ἄριστ. Προβλ. 1. 9, 2, κτλ. ἢ παρ' Ἄττε. λέξις εἶναι θεριμάνωτος (Θωμ. Μ. 441), ἀλλ' ἴδε Ξεν. Ἄν. 5. 8, 15.

θεριμασμά, τό, = ἐστάμα, θεριμὸν κατάπλασμα, Ἰπκ. π. Ὁξ. 386. θεριμαστίον, τό, = θεριμαστρίς II, Αἰν. Τακτ. 18, Σουλ. Ἐπιγρ. 155. 31.—διάφ. γραφ. θεριμαστρίον ἐν ἐκδ. Hug.

θεριμαστρα ἢ αὔστρα, ἢ, κλίβανος, κίβανος, Καλλ. εἰς Δῆλ. 144, Πλούχ.—Ἐπιγρ. θεριμαστρήβην, ἐκ τῆς κίβανου, Ἦσού.

θεριμαστρίς ἢ αὔστρίς, ἰδος, ἢ, πυράρα ἐν χρήσει παρὰ τοῖς αἰδηρωτοῖς, δι' ἧς ἐλάμβανον τὰ κετυρακωμένα μέταλλα, «οσιμπίδα», Ἦσού.—καθόλου, πᾶν εἶδος λαβίδος, = ὀδοντογάρ, Ἄριστ. Μηχαν. 21, 2. 2) μεταφ., βίαιον εἶδος χορῶν, κατ' ὃ ὀρχόμενος ἀνακητῶν δισταύρου τὰ σκέλη ἐν εἰδεί λαβίδος, Πολυδ. Δ', 102, Ἀδῆν. 630A: ἐντείνων, θεριμαστρίζω, χορῶν τὸν χορὸν τοῦτον, Κριτίας 29, Λουκ. Ὀρχ. 34.

III. εἶδος σφῆκος ἢ γόμου, Μαθ. Ἀρχ. α. 10. III. = θεριμαντήρ, Ἐβδ. (Γ', Βασίλ. Ζ' 40, 45), Πολυδ. Γ' 66: οὕτω πιθ. παρὰ τῷ Εὐπόλ. ἐν Πολ. 36.—Οἱ τύποι διαφέρουσιν ἐν τῷ χειρογράφ.

παρ' Ἄριστ. ἐν ἄνωτ., ὁ Bekker παρέχει -αστρίς, ὁ Meineke ἐν Εὐπόλ. ἐν ἄνωτ. προτιμᾷ -αυστρίς. (κακῶς φέρεται ἐν Πολυδ. Γ', 66 θεριμαστρίς, καὶ ἐν Πλούχ. θεριμαστρίς).

θεριμαύστρα, -ξέω, -ξί, ἴδε ἐν λ. θεριμαστρ-.

θεριμᾶ, ἢ, (θερμός) θερμότης, ζέστη, Ἰπκ. Ἀρχ. Ἰγρ. 16: πυρε- τώδης ζέστη, πυρετός, Φερεκρ. ἐν Ἀδῆλ. 90, Θουκ. 2. 49, Πλάτ. Θεαστ. 178C, Ἄριστ. Προβλ. 1. 23, κτλ.: ὠσάτωτος, ἰδώς, Ἄρρ. Ἄν. 2. 27: πρὸς θεριμα.

II. Θέρματα, αἱ, θερμαί πηγαί, Λατ. thermae, Σουλ. Ἐπιγρ. 5694, 5809:—δομοὶ πύλωες τινας ἐν Σικελίᾳ, Πολυδ. 1. 24, 4.

θεριμ-ηγορέω, ὁμιλῶ θερμῶς, μετὰ θερμότητος, Χρῆσμ. παρὰ Λουκ. ἐν Περεγρ. 30.

θεριμ-ημερίαι, ὦν, αἱ, αἱ θερμαί ἡμέραι, ἐποχὴ τοῦ θέρους, «καλοκαίρι», Ἰπκ. 227. 25, Ἄριστ. Γ. Ζ. 5. 13, 4, Θεογρ. Γ. Φ. 7. 1, 7. Θέρμινος, ἢ, ὄν, (θερμός) ἐκ θερίμων (κοιν. ἀπὸ λούπινα), Δισχλ. 2. 135, Λουκ. π. Ἄλ. Ἰστ. 1. 27.

θερίμιον, τό, ὕπο-ορ. τοῦ Θέρμος, Δοσπ. π. Εὐπορίστ. 2. 67. θεριμ-θᾶψῆς, ἴος, ὁ βαρεῖς θερμός, ἀντίθετον τῷ ψυχροθα- ψῆς, Θεογρ. π. Ἄρ. 22.

θεριμ-δλυστος, ὄν, ἀναθλύζων θερμός, τὸ θεριμδλυστον θερίμιον Παῦλ. Σουλ. Θεσμ. Πινδ. 33.

θεριμ-δουλος, ὄν, ἔχων θερμὸν ἰδιοσυγκρασίαν, ὀρμητικός, Εὐρ. (Ἀποπ. 852), παρωδούμενος ἐν Ἄριστ. Ἀγ. 119: ἀνήρ Αἰλ. π. Ζ. 7. 17.

θεριμ-δότης, οὐ, ὁ, ὁ δίδων θερμὸν ὕδωρ ἐν τοῖς λουτροῖς, Λατ. caldarius, Βυζ. ἠθλ. θεριμδότης, ἰδος, Ἀνθ. Π. 9. 183.—θεριμδοτήω, ἔκκλ. = θεριμδοσία, ἢ, Ορειδᾶσ. α. 77, Μαθ. θεριμοειδής, ἴς, ἔχω θερμὴν φύσιν, Ἐτυμ. Μ. 557. 23.

θεριμ-εργός, ἴδε ἐν λ. θερμός II.

θεριμ-κοιλίος, ὄν, ἔχων θερμὴν κοιλίαν, θεριμὸν στόμαχον, Ἰπκ. 1180G.

θεριμ-κύαιμος, ἢ, εἶδος: ὀσπριον μεταξὺ τοῦ θέρμου καὶ τοῦ κούμου, Δίφιλ. ἐν Ἀδῆλ. 2, Ἀθῆλ. 55E.

θεριμ-λουτής, οὐ, ὁ, ὁ μεταχειριζόμενος θερμὰ λουτρά, Ἄν- τὸν παρ' Ορειδ. 286 Μαθ.—θεριμλουτής, μεταχειρίζομαι θερμὰ λουτρά, Ἐρμπακ. ἐν Ἀδῆλ. 1, Ἄλλε ἐν Ὀλ. 1. 11: λου- τρώω, ὡς ἐν Ἄριστ. Προβλ. 1. 29.—καὶ θεριμ-λουτήα, ἢ, θερι- μὸν λουτρον, ἐν τῷ πληθ., Ἰπκ. 380. 3, Θεογρ. περὶ Ἰδρώων 16, Ἄρετ., Χρον. Νούσ. Θεραπ. 1. 3: ἢ-λουσται, Κικρ. Ἄνων. 241, πρὸς Λοβ. Φύνηχ. 594.

θεριμ-μάγης, ἴς, κατὰ τὸ ἦμισον θερμός, Πλάτ. 2. 890B.

θεριμδ-νός, ὄν, ἔχων θερμὸν νουν, ἐξημμένος, Αἰσχλ. Ἄγ. 1172.

θεριμ-οπλάω, ἔχω φλόγασιν ἐν τῇ ὀπλῇ, ἐπὶ ἵππων, Ἰππιατορ. σελ. 163, 253: αὐτὴ δὲ ἡ νόσος εἶναι θεριμδπλησις, εως, ἢ, αὐ- τῆς 163, 164.—παρ' Ἦσούχ., θεριμδπλά ἴσως διορθωτικὸν εἰς θεριμοπλάω.

θεριμοποσία, ἢ, οὐσαστ. τοῦ ἔπομ., Ἄλων. π. διατ. ἐν Idel. phys. α. 195.

θεριμ-πότης, οὐ, ὁ, ὁ πίνων θερμὰ ποτὰ, Ἀθῆν. 352B ἠθλ. θεριμ-ποτής, ἰδος, ποτήριον διὰ θερμὰ ποτὰ, Πάμφιλ. αὐτίθι 473D: ἐντείνων θερμοποτήριον παρὰ Πλάτ. Τριγ. 4. 3. 6.

θεριμδ-πρωκτος, ὄν, ἀκόλαστος, Σχολ. εἰς Ἄριστ. Σπ. 1035.

θεριμδ-πτερος, ὄν, ἔχων θερμὰ περὰ, Cod. Par. 2662, fol. 79 r.

θεριμ-πύλαι, ὦν, αἱ, κατὰ λέξιν, θερμαί πύλαι, δηλ. σκελὸν πέτρας ὁμοῖον πύλῃ, ἐθα ὑπάρχον θερμαί πηγαί, ὄμοια τοῦ περι- φήμου στενοῦ τοῦ ἀπὸ Θεσσαλίας εἰς Λοκρίδα, ἢ κλεῖς: τῆς Ἐλλάδος, καλούμεναι ὠσαύτως ἀπλῶς Πύλαι, Ἠρόδ. 7. 176, 201, Σπράβ. 428.

θεριμ-πώλιον, τό, μαγειρεῖον, κατη' εἶον, παρὰ Πλάτ. Συρρ. 2. 3. 13, Τριγ. 4. 3. 6.

θερμός, ἢ, ὄν, ὠσαύτως εἶς ὄν, Ἰγμν. Ὁμ. εἰς Ἐρμ. 110, Πισ. Θ. 696 (θερμ):—θερμός, ἐπὶ τῆς ἡπίας θερμοκρασίας τοῦ ὕδατος τῶν λουτρῶν, θεριμὰ λουτρά (βραχύτερον καλούμενα Ἠρά- κλειά λ.) Ἰλ. ε. 6, Ὁδ. Θ. 249: λουτρά Πλ. δ., κλ., ἴδε κατω. III. 3: ἢ ἐπὶ δακρυῶν, Τ. 362: ὠσαύτως ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς θερμοκρα- σίας τοῦ βράζοντος ὕδατος, αὐτίθι 388: τοῦ κίαντος ἐξόλου, Γ. 388: θ. κἀντοια, ἐπὶ μεγάλῃς θεριμότητος, Ἠρόδ. 3. 104: καθόλου ἀντί- θετον τῷ ψυχρῶς, συγχ. παρ' Ἄττε., ἰδώς εἰς θεριμῶν μετὰ ἄλλων ἢ ποτῶν, Τηλεκλείδ. ἐν Ἀμρ. 1. 8, Στεερ. 2, Φερεκρ. ἐν Περσ. 1. 8, κτλ.: ἐπὶ τοῖς αἵματι, Σορ. Ο. Κ. 622, Ἀγ. 1412, κτλ.: ἐπὶ πυρε- τικῶν νόσων, Πινδ. Π. 3. 117, Θουκ. 2. 48: πρὸς θεριμάνω, Θέρμη.

II. μεταφ., θερμός, ζωρὸς, ὀρμητικός, ὡς τὸ Λατ. calidus, ἐπὶ προσώπων, Αἰσχλ. Θῆβ. 603, Εὐμ. 560, Ἄριστ. φ. ἐν Σπρξ. 918, κτλ.: θερμὸς καὶ ἀνδρείος Ἀντιπᾶν 119. 38: ὠσαύ- τως ἐπὶ πράξεσιν, πολλὰ καὶ θερμὰ μοχθήσας Σοφ. Τρ. 1016: θ. ἔργον Ἄριστ. φ. 415: δρᾶν τι νεανικὸν καὶ θεριμὸν Ἄμφις ἐν Φιλαδέφ. 10: θ. πόθος Ἀ. θ. Π. 5. 115: φάρμακον Ἄλκιφρον 1. 37: μέτ' ἀπαρ., θεριμότερος ἐπιχειρεῖν Ἀντιφῶν 115. 30: ὑπερβ., θεριμδτάται γυναικας Ἄριστ. φ. 735. 2) ἐπὶ θερμῶς, πρόσφατος, Ἰγμν. Ἄνθ. Π. 9. 371: ἀτυχήματα Πλούτ. 2. 798E: γάμοι Φιλῶστρ. 165. III. τὸ θεριμόν, =